

[Miljøministeren]

er væsentligt – det mener jeg også jeg klart har givet udtryk for – heller ikke, fordi jeg ikke ønsker en grundig debat om emnet – det har jeg jo tværtimod selv bedt om – men jeg frygter, at en eventuel dagsorden kan komme til at fastlåse marginalpolitikken på et helt ufyldstgørende grundlag, og det vil være en ulykkelig udgang på vores fælles bestræbelser.

Sagen er den, at min redegørelse til tinget har karakter af debatoplæg og netop understreger, at vi bør have et bedre grundlag for de vidtrækkende beslutninger, som skal tages på marginaljordsområdet. Nu kan det godt være, at enkelte vil påstå, at der nok er tale om en forhalingsmanøvre: vi skal undersøge dit og vi skal undersøge dat, og hvad sker der? Ingenting. Nej, nu skal der handles – ikke mere snak.

Lukker vi øjnene for problemerne? Her er det, jeg vil forsøge at slå koldt vand i blodet på disse kritikere. Hvad er det, vi står over for i dag? Akutte miljøproblemer? Nej, som jeg nævnte under den tidligere debat, kan vi tydeligt se, at der for det første er en bestemt udviklingstendens inden for landbruget, en tendens, der bl.a. som følge af stigende produktion og effektivisering i strukturen kan betyde, at store arealer over en årrække – jeg understreger over en årrække – vil blive marginaliseret.

For det andet ved vi, at der knytter sig meget betydningsfulde miljøinteresser til disse arealer.

For det tredje ved vi også noget om nogle af de alternative anvendelser af de marginale jorder, som kunne være miljømæssigt meget fordelagtige.

Men derimod mangler vi bl.a. væsentlige oplysninger om størrelsen og lokaliseringen af de marginale jorder. Endvidere har vi ikke et klart overblik over de alternative anvendelser, der kunne komme ind i billedet, og som tilgodeser både miljøet og landbrugsproduktionen. Ingen forestiller sig vel, at samtlige marginale jorder braklægges eller eksempelvis tilplantes med skov. Det ville da være rart, om vi kunne udpege de steder, hvor alternative landbrugsafgrøder kunne dyrkes, de steder, hvor der kunne ske skovtilplantning, hvor der kunne ske braklægning med fordel, hvilke arealer vi kunne lade henligge i naturtilstand osv.

Endelig er der også usikkerhed om de økonomiske omkostninger og om de eventuelle finansieringsmuligheder.

Jeg håber, at jeg ved ovenstående har fjernet grundlaget for enhver mistanke om, at regeringen vil skubbe problemerne foran os. Der er ingen forhalingsmanøvrer inde i billedet her, tværtimod. Vi ønsker at få klaret denne sag så godt som overhovedet muligt. Fejlgreb kan koste os dyrt, ikke mindst miljømæssigt.

Jeg har gerne villet pointere, at vi kan og skal præge den udvikling, vi ser for os inden for marginaljordsområdet. Det er jo desværre alt for ofte således, at vi så at sige kommer halsende bag efter udviklingen.

Når vi derfor på marginaljordsområdet befinder os i den privilegerede situation, at vi kan forudse en bestemt udvikling, så er det om, at vi forstår mulighederne og ansvaret, og at vi forstår, at vi også har en forpligtelse. Jeg advarer derfor imod, at vi i en god sags tjeneste farer frem med bål og brand og dermed risikerer at ende i en blindgyde.

I denne forbindelse vil jeg også understrege vigtigheden af, at alle involverede myndigheder og organisationer er med i arbejdet. Uden en bred forståelse for disse problemers løsning vil selv et nok så ideelt initiativ kunne kuldsejle.

Vi må heller ikke glemme, at vi helt naturligt på dette område må have det tættest mulige samarbejde i miljø- og planlægningsudvalget, så vi følger udviklingen skridt for skridt.

Jeg har også givet tilsagn om, at de manglende oplysninger skal tilvejebringes så hurtigt, som det er praktisk muligt. Det er bl.a. derfor, at vi har igangsat de målrettede pilotprojekter, der tilsammen kan danne grundlag for en samlet strategi på marginaljordsområdet.

Jeg forestiller mig, at resultaterne vil være brugbare inden 2 år. Men dermed er ikke sagt, at vi skal forholde os passive i undersøgelses- og vurderingsperioden. Således er det også tanken sideløbende med projektarbejdet dels at undersøge finansieringsmulighederne, dels at få igangsat oplysningskampagner, sådan at vi via en debat kan få tilvejebragt den nødvendige forståelse for marginaljordsproblemerne.

Jeg håber også, at den debat, der nu kommer, vil understøtte en sådan politik.